

lægningsarbejde er anslaaet til 900,000 Rd. ÷ 331,500 Rd., d. e. 568,500 Rd., vil i Henhold til Ovenstaaende Halvdelen heraf eller ca. 284,000 Rd. være at bringe i Afdrag i det ovenomtalte Beløb af 1,880,000 Rd., og tillige maa dette Beløb, for med Føie at kunne bringes i Beregning, nedsættes med de ovenomtalte 50,000 Rd., altsaa ialt med 334,000 Rd. Med et tilsvarende Beløb maa selvfølgelig den Nettoindtægt forhøies, som Kjøbenhavn's Commune i Aarens Løb antages at kunne indvinde ved Salg af Byggegrundene. Gaaer man ud herfra, bliver den nominelle Kjøbesum i alle ovenstaaende Beregninger at forhøie med 8 pCt. Særlig maatte da den Ansættelse af den nominelle Kjøbesum, som Mindretallet iøvrigt under Sagttagelse af alle Billighedshensyn anseer for den meest passende, nemlig 1,795,000 Rd., hvilket Beløb er støttet paa en Beregning efter 50 Mars Aaremaal for Salg til Bebyggelse og efter en Rentefod af 4 pCt., forhøies til c. 1,940,000 Rd.

Sjænnem disse Betragtninger og Beregninger, som ere støttede paa de Data, der have staaet til Udvalgets Raadighed, har Mindretallet søgt at bestemme, hvor Meget Kjøbenhavn's Commune vilde kunne have givet for Fæstningsterrainet med grundet Udsigt til at blive fuldstændig dækket ved senere Afhændelse af Byggegrundene. Disse Beregninger kunne selvfølgelig, som Krigsministeren siger i sin Indberetning, kun betragtes som „veiledende“ med Hensyn til Bestemmelsen af, hvor stor en Kjøbesum der burde have været betinget for det omhandlede Terrain; men meget afvigende fra dens Resultat burde dog den betingede Kjøbesum ikke have været, da Staten altid havde det i sin Magt at bringe ligesaa Meget ud af Terrainet som Communen, og da det maatte være Communen end mere magtpaaliggende at faae Herredømmet over dette for Stadens Fremtid saa vigtige Terrain, end det kunde være Staten at slippe for de dermed forbundne Byrder. Mindretallet antager som Følge deraf, at Terrainet, for at kunne siges at være nogenlunde fordeeltigt afhændet, maatte have været udbragt til henimod 2 Millioner, uden Hensyn til Liquida-

tionerne. Sammenlignes dette Beløb med det Beløb af 945,000 Rd., som efter Mindretallets Mening er det Høieste, hvortil den betingede Kjøbesum i Virkeligheden kan anslaaes, er Terrainet kun betalt med sin halve Værdi. Derjom Communen ikke havde været villig til at gaae ind paa en Kjøbesum af omtrent den nævnte Størrelse, vilde Regjeringen have gjort rettest i ikke at benytte den i Loven af 6te Juli 1867 givne Bemyndigelse til at afhænde Terrainet under Get til Communen. Var Handelen med Communen ikke kommen istand, havde Staten havt Valget imellem selv at foretage Terrainets Forberedelse, til Bebyggelse og i det Enkelte afhænde Byggegrundene, eller — efter Commissionens Fleertals Indstilling (see Commissionens Indberetning af 21de Januar f. A.) — at søge Terrainet under Get eller i flere sluttede Partier bragt paa private Hænder, eller at søge det saakaldte „andet Alternativ“ iøvrfat Terrainets Overdragelse til Communen som Statens Fuldmægtig imod en Provision af de betingede Kjøbesummer), eller endelig at vente, indtil Communen maaskee kom paa bedre Tanker. Den første Fremgangsmaade var ganske vist den besværligste, men den vilde sikkert ogsaa have været den fordeeltigste for Statskassen og behøvede ikke at medføre nogen uforholdsmæssig øieblikkelig Udgift, da Terrainets Forberedelse kun behøvede at foregaae stykkevis og de lettest sælgelige Dele af samme kunde gøres tjenlige til Bebyggelse samt afhændes, inden man begyndte paa Resten. Det af Commissionens Fleertal stillede Forslag vilde det være tvivlsomt at faae realiseret paa en for Statskassen fordeeltig Maade. Derimod var der under de foreliggende Omstændigheder megen Opfordring til at søge det „andet Alternativ“ iøvrfat, og skjønt Underhandlingerne herom kun bleve førte aldeles subsidiairt, og hurtigt bleve afbrudte, synes det at fremgaae af dem, at der kunde have været opnaaet en for begge Parter antagelig Overenskomst paa dette Grundlag. Endnu mindre Betænkelighed kunde der være ved at udsætte Afslutningen af en Handel, eller i alt Fald af en Overenskomst efter det „andet Alternativ“, indtil efter den 1ste November f. A. Denne